

Czego się jednak lękasz? - powiada. Że zostaniesz poniżony, gdy staniesz się pokornym? Patrz na Mnie i na to, co czynię. Ucz się ode Mnie, a wtedy się dowiesz, jak wielkim dobrem jest (pokora). Patrz, jak przez wszystko prowadził (uczniów swoich) do pokory. Przez to, co sam czynił: „Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca”; przez to, z czego sami w przyszłości mieli wyciągnąć pożytek; „Znajdźcie ukojenie dla dusz waszych”; przez to, co im przez łaskę swoją udziela: „A ja was pokrzepię”; przez to wreszcie, czym ją łatwą uczynił: „Jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie...”

A jeżeli się lękasz i trwożysz, słysząc o jarzmie i brzemieniu, to nie jest to bojaźń wypływająca z natury rzeczy, ale z twojej gnuśności. Jeśli bowiem będziesz przygotowany, gorliwy, wszystko będzie dla ciebie łatwe i lekkie. I dlatego Chrystus wskazując, że my także trudy znosić powinniśmy, nie tylko podkreślił rzeczy dobre i ich nie przemilczał, ale także rzeczy ciężkie; zaznaczył i jedno, i drugie. Albowiem wspomniał jarzmo i nazwał je słodkim; wskazał na brzemie i dodał: „lekkie”, abyś go jako ciężkiego nie unikał, ani też jako bardzo lekkiego nie lekceważył.

Jan Chryzostom, Homilie na Ewangelię św. Mateusza 46,4

A co stanowi istotę naszego życia? Czynienie znaków czy dokładne i doskonałe życie chrześcijańskie? Oczywiście, że to drugie. Znaki natomiast z niego właśnie biorą początek i na nim się kończą. Kto bowiem prowadzi żywot doskonały, ten jedna sobie tę łaskę, kto zaś tę łaskę otrzymuje, otrzymuje ją dlatego, aby życie innych naprawiać. Przecież i Chrystus czynił cuda, aby pobudzać wiarę w siebie, innych ludzi do siebie pociągać i cnotę w życie wprowadzać. I dlatego ma o to większe staranie. Albowiem na cudach jedynie nie poprzestaje, ale także grozi piekłem, ogłasza królestwo, daje nadzwyczajne prawa i robi wszystko, by nas uczynić równymi Aniołom. Lecz cóż ja mówię, że Chrystus wszystko dlatego uczynił? Powiedz mi: gdyby ci ktoś dał do wyboru wskrzeszać umarłych w Jego imię, albo śmierć ponieść dla imienia Jego, co byś wybrał? Czyż nie jasne, że wybrałbyś to drugie? Pierwsze bowiem jest tylko znakiem, drugie - czynem. A gdyby ci kto dał do wyboru zdolność przemieniania trawy w złoto lub moc, by pogardzać wszystkimi bogactwami jak trawą, czyż nie wybrałbyś raczej tego drugiego? I słusznie! To właśnie najbardziej pociągałoby ludzi. Gdyby bowiem widzieli, że trawa zmienia się w złoto, pragnęliby wszyscy otrzymać tę moc jak Szymon Mag, a żądza pieniędzy jeszcze by się w nich wzmożła; jeśli natomiast widzieliby, że wszyscy złotem gardzą jak trawą i że je lekceważą, to uwolniliby się łatwo od choroby pieniądza. Widzisz więc, że dobre życie może przynieść więcej korzyści. Życiem nie nazywam bynajmniej tego, że pościsz, że chodzisz we włosiennicy i że się popiołem posypujesz, ale że gardzisz bogactwem jak powinieciem, że miłujesz bliźniego, że chlebem swoim karmisz biednego, że gniew poskramiasz, że się uwalniasz od próżności, że zazdrość wykorzeniasz. Tak i Chrystus pouczał: „Uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca” (Mt 11,29). Nie powiedział: pościłem, chociaż mógł wspomnieć o owych czterdziestu dniach (postu), ale mówi, że jest cichy i pokornego serca. I gdy ich rozsyłał, nie powiedział: pościeć, ale: „Jedzcie, co przed wami położy” (Łk 10,8). Wydał natomiast surowe prawa dotyczące pieniędzy: „Nie miejcie złota ani srebra, ani pieniędzy w trzosach waszych” (Mt 10,9). Gdy to mówię, nie ganię bynajmniej postu, broń Boże, gorąco pochwalam, ale ubolewam widząc, że nie troszczycie się o inne cnoty sądząc, iż wystarcza do waszego zbawienia post, który w rzędzie cnot zajmuję ostatnie miejsce. Najważniejszymi bowiem są: miłość, sprawiedliwość i jałmużna, która nawet dziewictwo przewyższa. Tak więc jeśli chcesz być równy Apostołom, nie masz żadnej przeszkody. Wystarczy bowiem tylko te cnoty posiadać, a nie będziesz miał mniej od nich.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

XIV Niedziela Zwykła w roku A:

Mt 11,25-30

25. W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom.
26. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.
27. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.
28. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.
29. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.
30. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie.

25. W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: «Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom»

Dn 2,23 Ciebie, Boże moich przodków, uwielbiam i sławię. Bo udzieliłeś mi mądrości i mocy, wyjawiałeś mi to, o co Cię błagaliśmy, sprawę królewską nam oznajmiłeś».

2 Tes 2,13-14 Lecz my zawsze winniśmy dziękować Bogu za was, bracia umiłowani przez Pana, że wybrał was Bóg do zbawienia jako pierwociny przez uświęcenie Ducha i wiarę w prawdę. Po to wezwał was przez nasze głoszenie Ewangelii, abyście dostąpili chwwały Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Pwt 10,14-15 Do Pana, Boga twojego, należą niebiosa, niebiosa najwyższe, ziemia i wszystko, co jest na niej. Tylko do twoich przodków skłonił się Pan, miłując ich; po nich spośród wszystkich narodów wybrał ich potomstwo, czyli was, jak jest dzisiaj.

Iz 66,1 Tak mówi Pan: «Niebiosa są moim tronem, a ziemia podnóżkiem nóg moich. Jakież to dom możecie Mi wystawić i jakież miejsce dać Mi na mieszkanie?»

Mt 13,11-16 On im odpowiedział: «Wam dano poznać tajemnice królestwa niebieskiego, im zaś nie dano. Bo kto ma, temu będzie dodane, i nadmiar mieć będzie; kto zaś nie ma, temu zabiorą również to, co ma. Dlatego mówię do nich w przypowieściach, że otwartymi oczami nie widzą i otwartymi uszami nie słyszą ani nie rozumieją. Tak spełnia się na nich przepowiednia Izajasza: Słuchać będziecie, a nie zrozumiecie, patrzeć będziecie, a nie zobaczycie. Bo stwardniało serce tego ludu, ich uszy stępiały i oczy swe zamknęły, żeby oczami nie widzieli ani uszami nie słyszeli, ani swym sercem nie rozumieli: i nie nawrócili się, abym ich uzdrowił. Lecz szczęśliwe oczy wasze, że widzą, i uszy wasze, że słyszą.»

Iz 5,21 Biada tym, którzy się uważają za mądrych i są sprytnymi we własnym mniemaniu!

Iz 29,10-14 Bo Pan spuścił na was sen twardy, zawiązał wasze oczy wieszczków i zakrył wasze głowy jasnowidzów. Każde objawienie jest dla was jakby słowami zapieczętowanej księgi. Daje się ją temu, który umie czytać, mówiąc: «Czytaj ją, prosimy». On zaś odpowiada: «Nie mogę, bo ona jest zapieczętowana». Albo dają księgę takiemu, który nie umie czytać, mówiąc: «Czytajże to», a on odpowiada: «Nie umiem czytać». Wyrzekł Pan: Ponieważ ten lud zbliża się do Mnie tylko w słowach, i sławi Mnie tylko wargami, podczas gdy serce jego jest z

dala ode Mnie; ponieważ cześć jego jest dla Mnie tylko wyuczonym przez ludzi zwyczajem, dlatego właśnie Ja ponowię niezwykle działanie cudów i dziwów z tym ludem: zginie mądrość jego myślicieli, a rozum jego mędrców zaniknie.

Iz 29,18-19 W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i od ciemności, będą widzieć. Pokorni wzmogą swą radość w Panu, i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela,

1 Kor 1,18-29 Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia. Napisane jest bowiem: Wytracę mądrość mędrców, a przebiegłość przebiegłych zniweczę. Gdzie jest mędrzec? Gdzie uczone? Gdzie badacz tego, co doczesne? Czyż nie uczynił Bóg głupstwem mądrości świata? Skoro bowiem świat przez mądrość nie poznał Boga w mądrości Bożej, spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia słowa zbawić wierzących. Tak więc, gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą. To bowiem, co jest głupstwem u Boga, przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u Boga, przewyższa mocą ludzi. Przeto przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu! Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej, niewielu możnych, niewielu szlachetnie urodzonych. Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; i to, co nie jest szlachetnie urodzone według świata i wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to co jest, unicestwić, tak by się żadne stworzenie nie chełpiło wobec Boga.

1 Kor 2,6-8 A jednak głosimy mądrość między doskonałymi, ale nie mądrość tego świata ani władców tego świata, zresztą przemijających. Lecz głosimy tajemnicę mądrości Bożej, mądrość ukrytą, tę, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej, tę, której nie pojął żaden z władców tego świata; gdyby ją bowiem pojęli, nie ukrzyżowaliby Pana chwały;

1 Kor 3,18-20 Niechaj się nikt nie łudzi! Jeśli ktoś spośród was mniema, że jest mądry na tym świecie, niech się stanie głupim, by posiadał mądrość. Mądrość bowiem tego świata jest głupstwem u Boga. Zresztą jest napisane: On udaremnia zamysły przebiegłych lub także: Wie Pan, że próżne są zamysły mędrców.

2 Kor 4,3-6 A jeśli nawet Ewangelia nasza jest ukryta, to tylko dla tych, którzy idą na zatracenie, dla niewiernych, których umysły zaślepił bóg tego świata, aby nie olśnił ich blask Ewangelii chwały Chrystusa, który jest obrazem Boga. Nie głosimy bowiem siebie samych, lecz Chrystusa Jezusa jako Pana, a nas - jako sługi wasze przez Jezusa. Albowiem Bóg, Ten, który rozkazał ciemnościom, by zajaśniały światłem, zabłysnął w naszych sercach, by olśnić nas jasnością poznania chwały Bożej na obliczu Chrystusa.

Mt 16,17 Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.

Mt 21,16 i rzekli do Niego: «Słyszysz, co one mówią?» A Jezus im odpowiedział: «Tak jest. Czy nigdy nie czytaliście: Z ust niemowląt i ssących zgotowałeś sobie chwałę?»

1 Sm 3,4-20 Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «Oto jestem». Potem pobiegł do Helego mówiąc mu: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli odrzekł: «Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać». Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: «Samuelu!» Wstał Samuel i poszedł do Helego mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Odrzekł mu: «Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać». Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: «Samuelu!» Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem: przecież mię

Mi 6,8 Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania zyczliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?»

Dz 15,28 Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, nie nakładać na was żadnego ciężaru oprócz tego, co konieczne.

Gal 5,1 Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli!

Gal 5,18 Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie się w niewoli Prawa.

1 J 5,2-3 Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

J 16,33 To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat».

2 Kor 1,4-5 Ten, który nas pociesza w każdym naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać tych, co są w jakiegokolwiek udręce, pociechą, której doznajemy od Boga. Jak bowiem obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej doznajemy przez Chrystusa pociechy.

2 Kor 4,17 Niewielkie bowiem utrapienia naszego obecnego czasu gotują bezmiar chwały przyszłego wieku

2 Kor 12,9-10 lecz *Pan* mi powiedział: «Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonalili». Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa. Dlatego mam upodobanie w moich słabościach, w obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach, w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

Flp 4,13 Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia.

Jan Chryzostom, Homilie na Ewangelię św. Mateusza 38,2n

„Pójdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.” Nie ten i ów, ale wszyscy obarczeni troskami, utrapieniami i grzechami. „Pójdźcie” - nie abym od was żądał rachunku, ale abym wam grzechy odpuścił. „Pójdźcie” - nie dlatego, abym potrzebował od was sławy, ale ponieważ potrzebuję waszego zbawienia. „A Ja was pokrzepię.” Nie powiedział: „zbawię”, ale to, co jest o wiele więcej: „dam wam pełny pokój”. „Weźmijcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie.” Nie lękajcie się - mówi - gdy usłyszycie o jarzmie, jest ono bowiem słodkie; nie trwóźcie się, gdym powiedział o brzemieniu: jest ono bowiem lekkie. Ale dlaczego uprzednio powiedział: „Ciasna jest brama i wąska droga” (Mt 7,14)? To znaczy, gdy jesteś opieszala, gdy jesteś lekkomyślny, a jednak będziesz wypełniał to, co powiedziano, brzemie stanie się lekkie. I dlatego to właśnie powiedział. A jak się to czyni? Jeśli będziesz pokorny, łagodny, skromny, pokora bowiem jest podstawą całego życia chrześcijańskiego. I dlatego od niej zaczął, dając Boskie przykazania. I tu znowu to samo czyni i największą wyznacza nagrodę. I stajesz się pożyteczny nie tylko dla drugiego, ale przede wszystkim sobie gotujesz odpoczynek. „A znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.” Już przed przyszłą nagrodą obdarza cię wieńcem nagrody, a siebie samego stawiając za przykład, czyni swą mowę łatwą do przyjęcia.

Łk 10,39-42 Miała ona siostrę, imieniem Maria, która siadła u nóg Pana i przysłuchiwała się Jego mowie. Natomiast Marta uwijała się koło rozmaitych posług. Przystąpiła więc do Niego i rzekła: «Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła». A Pan jej odpowiedział: «Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona».

J 13,15 Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem.

1 J 2,6 Po tym właśnie poznajemy, że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował.

Mt 12,19 Nie będzie się spierał ani krzyczał, i nikt nie usłyszy na ulicach Jego głosu.²⁰ Trzciny zgniecionej nie złamie ani knota tlejącego nie dogasi, aż zwycięsko sąd przeprowadzi.

Ps 131,1 Panie, moje serce się nie pyszni i oczy moje nie są wyniosłe. Nie gonię za tym, co wielkie, albo co przerasta moje siły.

Iz 42,1-4 Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawilem, że Duch mój na Nim spoczął; On przyniesie narodom Prawo. Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. Nie złamie trzciny nadłamaney, nie zagasi knotka o nikłym płomyku. On niezachwianie przyniesie Prawo. Nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi, a Jego pouczenia wyczekują wyspy.

Za 9,9 Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny - jedzie na osiołku, na oślątku, zrebieniu oślicy.

Flp 2,5-7 To dążenie niech Was ożywia: ono też było w Chrystusie Jezusie. On istniejąc w postaci Bożej nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka,

1 P 2,21-23 Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie.

Hbr 4,3-11 Wchodzimy istotnie do odpoczynku my, którzy uwierzyliśmy, jak to powiedział: Toteż przysiągłem w gniewie moim: Nie wejdą do mego odpoczynku, aczkolwiek dzieła były dokonane od stworzenia świata. Powiedział bowiem Bóg na pewnym miejscu o siódmym dniu w ten sposób: I odpoczął Bóg w siódmym dniu po wszystkich dziełach swoich. I znowu na tym *miejscu*: Nie wejdą do mego odpoczynku. Wynika więc z tego, że wejdą tam niektórzy, gdyż ci, którzy wcześniej otrzymali dobrą nowinę, nie weszli z powodu *swego* nieposłuszeństwa, dlatego Bóg na nowo wyznacza pewien dzień - "dzisiaj" - po upływie dłuższego czasu, mówiąc przez Dawida, jak to przedtem zostało powiedziane: Dziś, jeśli głos Jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych! Gdyby bowiem Jozue wprowadził ich do odpoczynku, nie mówiłby potem o innym dniu. A zatem pozostaje odpoczynek szabat dla ludu Bożego. Kto bowiem wszedł do Jego odpoczynku, odpocznie po swych czynach, jak Bóg po swoich. Spieszmy się więc wejść do owego odpoczynku, aby nikt nie szedł za tym samym przykładem nieposłuszeństwa.

Jer 6,16 To mówi Pan: «Stańcie na drogach i patrzcie, zapytajcie o dawne ścieżki, gdzie jest droga najlepsza - idźcie po niej, a znajdziecie dla siebie wytchnienie. Ale powiedzieli: "Nie pójdziemy".

30. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie».

wołałeś». Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: «Idź spać! Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha».

Ps 8,3 Sprawileś, że *nawet* usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę, na przekór Twym przeciwnikom, aby poskromić nieprzyjaciela i wroga.

Jer 1,5-8 «Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię, prorokiem dla narodów ustanowiłem cię». I rzekłem: «Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem!» Pan zaś odpowiedział mi: «Nie mów: "Jestem młodzieńcem", gdyż pójdiesz, do kogokolwiek cię pošlę, i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę. Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić» - wyrocznia Pana.

Mk 10,14-16 A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego». I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

1 Kor 1,27 Bóg wybrał właśnie to, co głupie w oczach świata, aby zawstydić mędrców, wybrał to, co niemocne, aby mocnych poniżyć;

26. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie.

Iz 46,10 Obwieszczam od początku to, co ma przyjść, i naprzód to, co się jeszcze nie stało. Mówię: Mój zamiar się spełni i uczynię wszystko, co zechcę.

Rz 9,18 A zatem komu chce, okazuje miłosierdzie, a kogo chce, czyni zatwardziałym.

2 Tm 1,9 On nas wybrał i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami.

Rz 11,33-36 O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wyśledzenia Jego drogi! Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? Lub kto Go pierwszy obdarował, aby nawzajem otrzymać odpłatę? Albowiem z Niego i przez Niego, i dla Niego *jest* wszystko. Jemu chwała na wieki! Amen.

Ef 1,11 W Nim dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli,

27. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić.

Mt 28,18 Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi.

J 5,21-24 Albowiem jak Ojciec wskrzesza umarłych i ożywia, tak również i Syn ożywia tych, których chce. Ojciec bowiem nie sądzi nikogo, lecz cały sąd przekazał Synowi, aby wszyscy oddawali cześć Synowi, tak jak oddają cześć Ojcu. Kto nie oddaje czci Synowi, nie oddaje czci Ojcu, który Go posłał. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto słucha słowa mego i wierzy w Tego, który Mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, lecz ze śmierci przeszedł do życia. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, że nadchodzi godzina, nawet już jest, kiedy to umarli usłyszą głos Syna Bożego, i ci, którzy usłyszą, żyć będą.

1 Kor 15,25-27 Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy. Jako ostatni wróg, zostanie pokonana śmierć. Wszystko bowiem rzucił pod stopy

Jego. Kiedy się mówi, że wszystko jest poddane, znaczy to, że z wyjątkiem Tego, który mu wszystko poddał.

Hbr 2,8-10 Wszystko poddałeś pod jego stopy. Ponieważ zaś poddał Mu wszystko, nic nie zostawił nie poddanego Jemu. Teraz wszakże nie widzimy jeszcze, aby wszystko było Mu poddane. Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czcią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zagnał śmierci. Przysłało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie.

J 17,1-3 To powiedział Jezus, a podniósłszy oczy ku niebu, rzekł: Ojcze, nadeszła godzina! Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem dał życie wieczne wszystkim tym, których Mu dałeś. A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa.

Łk 10,22 Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić».

J 17,25-26 Ojciec sprawiedliwy! Świat Ciebie nie poznał, lecz Ja Ciebie poznałem i oni poznali, żeś Ty Mnie posłał. Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowalesz, w nich była i Ja w nich».

J 14,6-9 Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście». Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy». Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: "Pokaż nam Ojca"»?

28. *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.*

Iz 55,1-3 O, wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę - na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze: są to niezawodnie łaski dla Dawida.

J 6,37 Wszystko, co Mi daje Ojciec, do Mnie przyjdzie, a tego, który do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę,

J 7,37 W ostatnim zaś, najbardziej uroczystym dniu święta, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: «Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie - niech przyjdzie do Mnie i pije!

Ap 22,17 A Duch i Oblubienica mówią: «Przyjdź!» A kto słyszy, niech powie: «Przyjdź!» I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie.

Rdz 3,17-19 Do mężczyzny zaś *Bóg* rzekł: «Ponieważ posłuchałeś swej żony i zjadłeś z drzewa, co do którego dałem ci rozkaz w słowach: Nie będziesz z niego jeść - przeklęta niech będzie ziemia z twego powodu: w trudzie będziesz zdobywał od niej pożywienie dla siebie po wszystkie dni twego życia. Cierń i osiet będzie ci ona rodziła, a przecież pokarmem twym są płody roli. W pocie więc oblicza twego będziesz musiał zdobywać pożywienie, póki nie wrócisz do ziemi, z której zostałeś wzięty; bo prochem jesteś i w proch się obrócisz!»

Ps 90,7-10 Zaiste, Twój gniew nas niszczy, trwoży nas Twe oburzenie. Stawiasz przed sobą nasze winy, nasze skryte grzechy w świetle Twojego oblicza. Bo wszystkie dni nasze płyną pod Twoim gniewem; kończymy nasze lata jak westchnienie. Miarą naszych lat jest lat siedemdziesiąt lub, gdy jesteśmy mocni, osiemdziesiąt; a większość z nich to trud i marność: bo szybko mijają, my zaś odlatujemy.

Ps 38,5 Bo winy moje przerosły moją głowę, gniotą mnie jak ciężkie brzemie.

Koh 1,8 Mówienie jest wysiłkiem: nie zdoła człowiek wyrazić *wszystkiego* słowami. Nie nasyci się oko patrzeniem ani ucho napełni słuchaniem.

Iz 66,2 Przecież moja ręka to wszystko uczyniła i do Mnie należy to wszystko - wyrocznia Pana. Ale Ja patrzę na tego, który jest biedny i zgnębiony na duchu, i który z drżeniem czci moje słowo.

Mi 6,6-8 «Z czym stanę przed Panem, i pokłonię się Bogu wysokiemu? Czy stanę przed Nim z ofiarą całopalną, z cieleciami rocznymi? Czy Pan się zadowoli tysiącami baranów, miriadami potoków oliwy? Czy trzeba, bym wydał pierworodnego mego za mój występki, owoc łona mego za grzech mojej duszy? Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?»

Dz 15,10 Dlaczego więc teraz Boga wystawiacie na próbę, wkładając na uczniów jarzmo, którego ani ojcowie nasi, ani my sami nie mieliśmy siły dźwigać.

Rz 7,22-15 Albowiem wewnętrzny człowiek *we mnie* ma upodobanie zgodne z Prawem Bożym. W członkach zaś moich spostrzegam prawo inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach. Nieszczęsny ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, *co wie dzie ku tej śmierci*? Dzięki niech będą Bogu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego! Tak więc umysłem służę Prawu Bożemu, ciałem zaś - prawu grzechu.

Gal 5,1 Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli!

Ps 116,7 Wróć, moja duszo, do swego spokoju, bo Pan ci dobrze uczynił.

Iz 48,17-18 Tak mówi Pan, twój Odkupiciel, Święty Izraela: «Jam jest Pan, twój Bóg, pouczający cię o tym, co pożyteczne, kierujący tobą na drodze, którą krocysz. O gdybyś zważał na me przykazania, stałby się twój pokój jak rzeka, a sprawiedliwość twoja jak morskie fale.

Hbr 4,1 Lękajmy się przeto, gdy jeszcze trwa obietnica wejścia do Jego odpoczynku, aby ktoś z was nie mniemał, iż jest jej pozbawiony.

29. *Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.*

J 15,10-14 Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.

Mt 28,20 Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata».